

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottokról közölt információk tallózása

MÉDIA HÍREK

Menekültek, nyugdíjasok és fogyatékosok főznek a magyar cég konyháján

Egy éttermet üzemeltető cégnek jó munkaerő kellett. Menekülteket, fogyatékosokat és nyugdíjasokat alkalmaznak, mindenki öröme

Az Abcúg közöl anyagot a konyhát és éttermet is üzemeltető Eurest Kft.-ről, ahol az átlagnál sokkal lelkesebbek a dolgozók. 1300 alkalmazottjukból ugyanis több mint százan [megváltozott munkaképességűek](#), de vannak nyugdíjas és menekült státuszú dolgozók is.

Magyarokat ugyanis már alig találnak a konyháikba.

„Három éve még tudtam válogatni, 15 emberből minimum három alkalmas volt, de most jó, ha bejön kettő, és egy alapból kiesik, mert túl koszos, a másik meg két óra munka után lelép azzal, hogy nem erre gondolt” – magyarázta Péter Emese, a cég toborzási specialistája. Sokan már az állásinterjúra vagy az üzemorvoshoz sem mennek el, és ma már a kisebb falvakból is nehezebb munkaerőt toborozni. Az ottaniaknak ugyanis nem éri meg utazniuk egy állás miatt, ha helyben felveszik őket közmunkásnak.

„Ezért kezdtük el nézegetni, honnan tudunk behozni olyan embereket, akik legalább akarnak dolgozni, megvan a mindennapi motivációjuk” – mondta Péter Emese. Megváltozott munkaképességű embereket már korábban is alkalmaztak.

Munkavállalók között volt például egy olyan cukrász nő, aki rákbeteg volt, emiatt kemoterápiára járt. A rendszeres kezelés miatt csak négy órában dolgozhatott, és azt is csak tömbösítve tudta teljesíteni, de ezt is megoldották. „Nekünk jó volt, mert volt egy jó cukrászunk, ő pedig örült, mert volt lehetősége dolgozni” – tette hozzá Péter Emese.

De van cukorbeteg munkavállalójuk is, akinél figyelni kell a napi többszöri inzulinadag beadására, illetve [aspergeres](#) alkalmazottjuk is. Őt leginkább a monoton feladatokra tudják ráállítani, például takarításra vagy szeletelésre. „Kicsit lassabban ugyan, de az a paradicsom úgy lesz felszeletelve, ahogy lennie kell, még fél milliméterrel sem lesz vastagabb” – [mondta el az Abcúgnak](#) Kaszás Helga, az Eurest Kft. HR-igazgatója.

forrás: nlcafe.hu

Tapintható autókiállításon járt Szabi és Elvis - a vak fiatalember régen szeretett vezetni

Kurucsai Szabolcs és vakvezető kutyája, Elvis hozzájárult ahhoz, hogy az akadálymentes életről is szóljon a hétvégén a budapesti Hungexpón rendezett AMTS nemzetközi autós és tuningkiállítás.

A lapunk által Az év embere díjjal is elismert kisteleki vak fiatalember az Árboc Egyesület elnökeként iskolákat látogatva, emberekkel beszélve tanít arra, hogyan lehet elfogadni, megismerni, segíteni fogyatékos embertársainkat. Ebben segítségére szokott lenni Elvis kutyája mellett egy átalakított autó, amelyben a látó emberek szemtakarót kapnak, és különféle feladatokat kell teljesíteniük Szabi segítségével. Ezt a „tuningolt” Trabantot most nem vitte magával, Elvis azonban vele volt.

– Végignézhettem az egész kiállítást, bemehettem a kordonok mögé, meg lehetett tapintani mindent, amin épp nem dolgoztak – számolt be vasárnap élményeiről Szabolcs. – Száraz Ferencsel naponta háromszor felmentem a színpadra. A beszélgetésekben szó volt az egyesületünkről és a vakvezető kutyákkal kapcsolatos tudnivalókról, például arról, hogy ha hám van rajta, lehetőleg ne simogassák. Vittem néhány autómódellet, és aki vállalkozott rá, letakart szemmel, csak tapintással megmondhatta, hogy például Forma 1-es kocsit vagy transporter van a kezében.

A kiállítás azért is volt nagy élmény Szabolcs számára, mert imádja az autókat. Régen nagyon szeretett vezetni.

forrás: http://www.delmagyar.hu/szeged_hirek/tapinthato_autokiallitason_jart_szabi_es_elvis/2512514/

Speciális Olimpia: kaposvári bronzérem alpesi síben!

Nagyszerű eredményt ért el Árok Csaba, a Bácsai DSE sportolója.

Az ausztriai Grazban rendezték a Speciális Olimpia Téli Világjátékokat. A versenyeken értelmi fogyatékos sportolók indultak, összesen 2700-an, 107 ország színeiben. Az indulók között ott volt a kaposvári Árok Csaba is. A Bácsai DSE sportolója alpesi sí kategóriában dobogóra is állhatott!

27/specialis_olimpia_kaposvari_bronzerem_alpesi_siben.html

A pénteken zárult világversenyen összesen 33 magyar vett részt öt sportágban: műkorcsolyában, gyorskorcsolyában, hófutásban, padlókikében és alpesi síben. A magyar színek képviselői minden sportágban szereztek érmet. A legeredményesebb sportág a gyorskorcsolya volt (8-3-3), a padlókikicsapat pedig ötödször nyert speciális olimpián.

forrás: http://kapos.hu/hirek/sport/2017-03-27/specialis_olimpia_kaposvari_bronzerem_alpesi_siben.html

Széleskörű összefogás a sérült gyermekekért

Nagyon jól sikerült a Budapesti Korai Fejlesztő Központ javára szervezett jótékonysági árverés, 5 millió forint gyűlt össze. 400 millió forintba lenne szükség ahhoz, hogy méltó körülmények között fogadhatnák a gyermekeket.

– Miért van szükség támogatásra?

– A Budapesti Korai Fejlesztő Központot az Alapítványunk működteti, amely 1991-ben indult. Akkor 6-an dolgoztunk és 30 családot láttunk el. Mára több mint 50 munkatárs hetente 120, éves szinten csaknem 500 családdal foglalkozik. Az elmúlt 25 évben 10 ezer eltérő fejlődésű, fogyatékos, koraszülött, és autizmussal élő kisgyermeknek és családjuknak nyújtottunk komplex diagnosztikai és egyénre szabott terápiás szolgáltatásokat a két budapesti épületünkben. A 11. kerületi épületünkben történnek a diagnosztikus vizsgálatok, ambuláns fejlesztések, terápiák, és itt járnak óvodába a súlyos, halmozottan fogyatékos gyermekek, az autizmussal élőkkel pedig a nappali csoportokban foglalkozunk. Csakhogy a lakótelepen épült volt óvodaépületünk folyamatosan ázik, penészedik. Képzeld csak el, amikor a szondával táplált csecsemővel megérkezik egy család, mit érezhet egy egészséget veszélyeztető épületben. Volt, hogy úgy beáztunk, hogy a kicsik fejére esett az eső. Tavaly a Vadász és Társa építésziroda adományként megtervezte az emeleti ráépítést, ha ez megvalósulna, méltó körülmények között fogadhatnánk a gyermekeket. Csakhogy nincs rá pénzünk. 400 millió forintba lenne szükségünk. Folyamatosan pályázunk, adományokat gyűjtünk, de nem mondhatom, hogy ez egy sikertörténet. A közép-magyarországi régió az uniós pályázatok nagy részéből is kimaradt.

– Hány éves gyermekekkel foglalkoznak?

– Korábban, amikor a szülők még kevesebb szolgáltatást érthettek el, 0-5 éves korig vizsgáltuk a gyermekeket. Mára ez megváltozott, a családok sokkal korábban felismerik, ha baj van, és hamarabb kérnek segítséget, így a gyermek 3 éves koráig jönnek vizsgálatra. Fontos és sajnálatos tény, hogy ma 100 gyermekből 8-10 koraszülött, a 37. hét előtt jön világra. Az orvostudomány fejlődésének köszönhetően egyre több extrém kis súllyal született kisbabát tudnak életben tartani az orvosok, de ők biztos, hogy egyéni fejlesztésre szorulnak. Érkeznek hozzánk olyanok is, akiknél a megkésett fejlődés miatt indokolt a terápia, vagy azért, mert mozgásukban van elmaradás, vagy mert nem figyelnek a vizuális ingerekre, nem indul meg a beszédfejlődésük, furcsa a viselkedésük, amely esetleg autizmusra utalhat. Az is intő jel lehet, ha a baba nem fordul meg időben. Az a kisgyermek, aki 6-7 hónapos korától megkapja a megfelelő segítséget a szülők bevonásával, 3 éves korára akár kikerülhet az ellátórendszerből. Ezzel nem azt mondom, hogy mindenki meggyógyul, de elkezd beszélni, képes lesz önállóan járni. Tehát mind az ő, mind családja életminősége jelentősen javul. Szakmai tény, hogy a problémák kezelését az első évben el kell kezdeni kezelni. Az is fontos szempont, hogy minden mindennel összefügg, nincs értelme csak egy fejlődési területet kezelni. Például az a kisgyermek, akinek a látásával baj van, a mozgásfejlődésben is lemarad. Az ország különböző pontjain nagyon eltérő az ellátás, ezért mindenhol érkeznek hozzánk a családok. El lehet azonban képzelni, hogy egy folyton izgó-mozgó autista kisgyermekkel milyen lehet az akár több órás autótúr.”

forrás: http://csalad.mandiner.hu/cikk/20170326_czeizel_barbara_szeleskoru_osszefogas_a_serult_gyermekekert

Speciális Olimpia - Ünnepelesen köszöntötték a téli világjátékok magyar résztvevőit

A Magyar Sport Házában szombat délután ünnepelesen fogadták a 11. Speciális Olimpia Téli Világjátékokon 13 arany-, 6 ezüst- és 9 bronzérmert nyert magyar küldöttség tagjait.

A pénteken zárult világversenyen Grazban 105 ország 2600 értelmi fogyatékos sportolója vett részt, köztük 33 magyar öt sportágban: műkorcsolyában, gyorskorcsolyában, hófutásban, padlókocsban és alpesi síben. A magyar színek képviselői minden sportágban szereztek érmet. A legeredményesebb sportág a gyorskorcsolya volt (8-3-3), a padlókocs csapat pedig ötödször nyert speciális olimpián.

Az eseményről, az ausztriai napokról készült rövidfilm megtekintése után Lengyel Lajos, a Magyar Speciális Olimpia Szövetség elnöke arról beszélt, hogy a házigazdák csodálatos körülményeket biztosítottak a versenyzőknek, és a szomszédos országba kilátogató magyar szurkolók, családtagok, barátok varázslatos hangulatot teremtettek buzdításukkal. Az elnök köszönetet mondott a támogatóknak, és azoknak az élsportolóknak, akik segítették a felkészülést, így Hunyadi Emese olimpiai bajnok gyorskorcsolyázónak, Hoffmann Nóra műkorcsolyázónak és Szuper Levente jégkorongozónak.

"Receptre írnám fel mindenkinek, hogy találkozzon veletek, mert elmúlna a magyarokra jellemző szomorúsága" - kezdte beszédét Sárfalvi Péter, az Emberi Erőforrások Minisztériumának nemzeti utánpótlás-nevelésért és sportkapcsolatokért felelős helyettes államtitkára, majd az egykori világbajnok öttusázó arról beszélt, nagy élmény volt számára, hogy ott lehetett a világjátékok megnyitőünnepségén.

"Több mint húsz éve vagyok köztetek, és nap mint nap látom az örömtöket - mondta Fábíán László, a Magyar Olimpiai Bizottság sportigazgatója, majd külön kiemelte az ötödször is aranyérmes padlókocs csapat teljesítményét. - Bízom benne, hogy eredményetek lendületet ad a 2019-es nyári játékokon részt vevő versenyzőknek" - zárta beszédét.

Szabó László, a Magyar Paralimpiai Bizottság elnöke először látogatott el speciális olimpiára, ő így foglalta össze érzéseit: "élő bizonyítékai vagytok annak, hogy a nehézségek legyőzhetők és a világ jó."

A beszédek után jutalmazták az eseményen eredményesen szereplő sportolókat, felkészítő edzőket és szakvezetőket.

forrás: <http://www.infogyor.hu/hirek/olvas/specialis-olimpia-unnepelyesen-koszontottek-a-teli-vilagjatekok-magyar-resztvevoit-2017-03-26-050000>

Az est mottója: Fogadj el!

A makói Pápay iskolában közel 160 hátrányos helyzetű gyermekkel foglalkoznak. Az intézmény mellett működő alapítvány, a Fogadj el! immáron tizenharmadik esztendeje szervez jótékonyági bált. Szombat este azzal a céllal jöttek el a vendégek a Pulitzer kollégiumba, hogy támogassák a Pápayban folyó oktatást.

A makói Pápay Endre Általános Iskola és Szakiskola a hódmezővásárhelyi Kozmutza Flóra Általános Iskola és Szakiskola tagintézménye. - Százhatvan gyermekkel foglalkozunk, akiknek a többsége tanulásban akadályozott, enyhe értelmi fogyatékos, de vannak nálunk értelmileg akadályozottak, valamint két csoportban súlyosan sérült tanulók - nyilatkozta Vargáné Szalados Klára tagintézmény-vezető. A legkisebbektől, vagyis az óvodásoktól kezdve egészen a szakiskolásig járnak diákok a Pápayba.

A legidősebb pápaysok két szakmacsoport közül választhatnak, vagyis kerti munkásnak, illetve lakástextíl készítőnek tanulhatnak. Mind a kettővel OKJ-s részképesítést szerezhettek és ennek köszönhetően betanított munkásként tudnak elhelyezkedni. Nem csupán őket, hanem az iskola valamennyi gyermekét segíti a Fogadj el! Alapítvány.

- Az alapítványunk immáron tizenharmadik alkalommal szervezte meg a jótékonyági bálját, szombaton a Pulitzer kollégiumban vártuk a vendégeket - folytatta Vargáné Szalados Klára. Minden évben más és más célt tűznek ki, az idén a diákok életének a jobbá tétele érdekében báloltak. Vagyis a rendezvény bevételéből intézményi programot, illetve kirándulást terveznek.

Szombat este a Pulitzerben a Írisz Táncklub Makó Sportegyesület tagjai szórakoztatták a vendégeket. A fellépő csoportok igazi dél-amerikai hangulatot is varázsoltak a kollégium ebédlőjébe. A kis és nagy táncosok bemutatkozását a közönség lelkes tapsal jutalmazta.

forrás: <http://promenad.hu/cikk/az-est-mottoja-fogadj-el-176166>

A csoda megkísértése – egy kézilabda-pályányi világ Baján

Az egyik menthetetlenül bezárkózott a maga kis világába, a másik folyamatosan mesél, csak éppen elvéve mond igazat. A harmadiknak rég meghaltak a szülei, a negyediknek bezzeg öt apukája van, egy igazi és négy mostoha. Íme, egy sorsában, bajában, bájában egyedi kézilabdacsapat magva.

A bajai gyerekek úgy edzenek, mintha a kézilabda lenne a mindenük (Fotók: Koncz György)

A sportban az a legnagyobb, a legcsodálatosabb, hogy normális esetben mindenkinek egyenlő feltételeket biztosít. (Ami persze nem egyenértékű az egyenlő eséllyel, hiszen ez utóbbi a képességekből, adottságokból fakad.) Nem mesterséges fékekkel és ellensúlyokkal – hogy egy manapság divatos kifejezéssel éljünk –, hanem önmagából, természetéből eredendően. A magyar sport számos emblemikus alakjának ez máris elegendő ösztönzést adott a győzelemhez. Már a kezdet kezdetétől, amikor labdarúgóink az öltözőben hagyhatták viseltes civil ruháikat, és a pályán, mindenki szeme láttára leckéztethették meg a gazdag és rátartó szomszédot, Ausztriát.

Még ennél is élesebb és bizsergetőbb helyzet, ha az ember fia az egész életét, minden keszervét a „szegre akaszthatja”, és a kezdőrúgásnál, -dobásnál úgy nézhet ellenfele szemébe: nem számít, ki honnan érkezett. Ilyenkor talán nem is a győzelem a legfontosabb, hanem az, hogy a sors által eredendően vesztesnek ítélt ideig-óráig, egy edzés, egy mérkőzés erejéig valós versenyben lehet bárkivel. Ezek a percek, vágások, gólok vagy akár elpackázott ziccerek jelenthetik a kapaszkodót az amúgy hétköznapi, de nekik rendkívüli lét felé. Ez az elméletinek ható fejtegetés talán sohasem jutott volna eszembe, ha nem ismerem meg a – egyszer írjuk ki a teljes nevét – Bajai Óvoda, Általános Iskola, Szakiskola, Kollégium és Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény kézilabdacsapatát. Csakhogy megismertem. Budapestről két óra autózás oda, kettő vissza. Egy másik világba. Hazafelé ezért is telik másállapotban az út. De kezdjük az elején.

Onnan, hogy tíz körüli és tizenéves srácokat emberemlékezet óta nem láttam így edzeni. Már az érkezésük katonás, kettős menetoszlop. Előre köszönnek az ismeretlen vendégnek, majd amikor megjegyzem, hogy a legjobbakat visszük a Barcelonába, udvarias egyenkacaj a válasz. A bemelegítést Norbi, egy Ronaldo-mezes fiú vezényli – a futballtól csábította el a kézilabda, végérvényesen –, ekkor és a páros labdás gyakorlatok, a kapura lövések során mindvégig jellemző, hogy *szó bennszakad, hang fennakad, lehellet megszegik*. A fiúk úgy edzenek, mintha a kézilabda lenne a mindenük. Valószínűleg azért, mert kis túlzással ez az igazság.

Enyhe értelmi fogyatékos, magatartási zavarokkal küzdő vagy „csak” halmozottan hátrányos helyzetű ifjak nyüstölik magukat és egymást. Majdnem két kezdőcsapatnyian, tizenhárman. Azért nem tizennégyen, mert Gyöngyi néni – Kerezsiné Gálik Gyöngyi –, a tréner, civilben gyógytestnevelő „*Hol van Pistike?*” kérdésére az a válasz érkezik: szökésben. Már attól tartok, pánik tör ki, és megindul a szökevény utáni kétségbeesett hajsza, de Gáll Bettina, a szakiskola intézményegység-vezetője félmosolyra húzva a száját csak annyit mond, ja, jó, hagyjuk.

Hamarosan kiderül, ez a passzívnak tűnő alapállás gyakran a leghatékonyabb, a legcélravezetőbb. Bettina ugyanis sorra veszi a gyerekeket, kezdve Pistikével, és a „szökés” mibenléte szavai nyomán máris átértékelődik: „*Csak meglátta az ismeretlen arcokat, megijedt, és visszafutott vagy elbújt. Szokott ilyet. Körülbelül ötszázan járnak az iskolánkba, közülük sokan olyan magatartászavarral élnek, hogy »egyemberesnek« hívjuk őket. Ez azt jelenti, hogy képtelenek csoportban, közösségben dolgozni, egyedül leülnek a sarokba, ez az ő világuk. Képzelteti, mekkora eredmény az ő esetükben, ha kézilabdázni kezdenek. Nézze azt a fiút, Zolit! Vele simán előfordul, hogy ha leszállt a buszról, még elkövet egy-két balhét, csak aztán jön be az iskolába. De az edzésbe mindenét beleadja. Az utcai ruháját, a hosszú nadrágját tűrte fel, mert csak az van neki. De itt nincs ebben semmi rendkívüli. Az is természetes, hogy nekünk még korlátozottabbak az eszközeink, mint egy átlagos iskola átlagos pedagógusának. Sok mindent ráhagyunk a gyerekekre, más szemmel nézzük, mércével kezeljük őket, mert van olyan, akit ha állandóan büntetgetnénk, szétszedné az osztályt. Szomorú könnyebbségünk viszont, hogy hozzánk a szülő nem jön be reklamálni; vagy mert nincs, vagy mert nem érdekli a gyerek.*”

A kapus, Patrik édesapja és édesanyja sajnos nem is jöhetne, mindketten meghaltak. A gyerekek öten testvérek, és még szerencsésnek mondhatják magukat, mert nevelőszülőknél élnek ugyan, de legalább együtt, mindannyian. Patriknak az öccse is itt játszik, ebben a csapatban, a húgáról pedig valósággal áradozik: „*Ő is kapus, mindent megfog, ha látná, el se hinné.*”

Pedig ebben a közegben éppenséggel hajlamos vagyok mindent elhinni. Még azt is, amit nem feltétlenül kellene. Hát még amikor másik beszélgetőpartnerem azzal lep meg, hogy bár végighajtotta az edzést, egy cseppnyi izzadság nem látszik rajta, sőt büszkén, egyetlen szuszra hadarja: *„Á, ez semmi nem volt, most még egyszer megcsinálnám az egészet, este nyolcra meg jövök vissza jégkorongezésre, mert nemcsak kézizek, hokizok is, azt se tudom eldönteni, melyiket szeretem jobban.”*

A pedagógus csendes derűvel hallgat, de mire hüledezni kezdenék, döbbenetes szavakkal hűt le: *„Ne higgye el egyetlen szavát se, folyamatosan süketel, vagy mondjuk úgy, a saját, elképzelt világában él. A múltkor például azt találta ki, hogy több templomban is kántorkodik, orgonál, ezért hétvégezte egyik miséről rohan a másikra. És ezt az egészet olyan meggyőzően mondja, hogy aki nem ismeri, mindent elhisz neki.”*

A lila pólós zsonglőr viszont nem csalás, nem ámitás. Oda se figyel, úgy pörgeti folyamatosan az ujján a labdát. Amúgy is nagyon jó napja van, mert bár úgy indult, hogy nincs cipője, nem tud miben edzeni, legfeljebb mezítláb, a takarító, Jutka néni szerencsére szerzett neki egy itt felejtett, valaki által levetett csukát. Most valósággal ragyog, boldog. Ennek jeleként elképesztő gólokat lő. Nem hagyományos kézilabdás, inkább kicsit baseballos technikával, lejjebbről eleresztve a lasztit, de az alaptézis minden szinten igaz: gólnál nincsen jobb.

Kivéve persze a kapus szemszögéből. A fent említett Patrik ezért is sivítja: *„Ne engedjétek löni, mert ha eltalál, meghalok!”* Aztán mégis véd, majd karját és nyakát nyújtogatva kéri számon a többieken: *„Mi van? Nincs induló?”* Ő a legközlékenyebb, a csapatok újraosztásánál is tőle hangzik el az edzőnek címzett, első kritika: *„Gyöngyi néni, feladom. Túlerő, szó szerint. Nincs esély.”*

Pedig éppen ez az, amiről a kívülről érkezett, egyszeri vendég az edzést nézve, „érezve” hajlamos megfélekezni. Hogy nincs esély. Hogyne lenne? Tét nélkül három órát itt töltve akár jópofának is tűnhet az egész. Mintha filmet néznénk, legfeljebb kissé túlpontírozott forgatókönyvvel. Csakhogy ez a valóság. Amitől az egyik pillanatban összeszorul, a másikban túlcsoordul az ember szíve.

Mert folyamatosan elképesztő figurák, azaz döbbenetes sorsok jönnek szembe. Például az a nyílt tekintetű, kék szemű egész, ábrándos lelkét tükröző, a kontaktust folyamatosan kereső fiú, akiről megjegyzem, vele aztán biztosan semmi baj nincs. Mondják, vele nincs is, neki a szülei is élnek, igaz, szokatlan felállásban. Öten testvérek, mind az öten más apától. Anya csak egy van.

Pótanya szerencsére több is, mindjárt Gyöngyi néni. Aki először és másodszor is inkább pedagógus, harmadszor talán már edző.

Abszolút nem megrovó szándékkal, inkább érdeklődve kérdezi az egyik lurkót, aki labdavezetés nélkül futott végig a felpályán, hogy hányat lépett – kézilabdában három a felső határ –, mire amaz büszkén válaszolja: „*Számoltam, pontosan hatot.*” A másik az elrontott ziccere után sopánkodik, de már érkezik is a formabontó vigasz: „*Az előbb Pistinek sem sikerült, mégis csak kettőt káromkodott.*” Ez egyben a tréning legsúlyosabb fegyelmezetlensége. Bár egy ízben attól tartok, tettlegességig is fajulhat a helyzet, mert a védő nehezen viseli, hogy a szélsője remek indulócsellel megverte, dühösen toppant is egyet felé, de rögvest észbe kap, és visszalép.

Támadók és védők mellett egy védőnő is állandóan jelen van a tréningeken, bár a szóvicc nem igazán helyénvaló, a tét ugyanis kis túlzással élet-halál. Nem is azért, mert a srácok veszélyesek, sokkal inkább önvészélyesek, a pszichéjükből adódóan. Ezért a megnyugtatósnak szánt mondat is elég riasztóan hat: „*Idén még nem sokszor jött a mentő.*” Jó egy órája ismerem, nézem ezeket a fiúkat, de vissza kell fognom magam, nehogy idealizálni kezdjem őket. Éppen ellenkezőleg: hús-vér tinédzserek ők, ráadásul olyan terheket cipelnek, amilyenekbe megannyi felnőtt belerokkanna. Hogyan, mitől lennének angyalok? Kerezsiné Gálik Gyöngyi sem tagadja, előzetesen neki is voltak aggályai, bőven:

„Kétezer-tizennégy óta a Tolna megyei serdülőbajnokságban játszunk, azért ott, mert oda tudtunk benevezni, Dravecz Tibor volt az, aki meghallgatott, megértett és fogadott bennünket. A gyerekek egy idő után mindenképpen versenyezni akartak, nekem pedig ezerszer kellett telefonálnom, hogy megértessem: enyhe értelmi fogyatékos, hátrányos helyzetű fiúkból áll a csapatunk, így fogadjanak el minket. Edzésen mindenki nagyon fegyelmezett, mert attól félnek, ezt a lehetőséget is elveszítik, de a meccsektől eleinte tartottunk. Szóltunk is előre a játékvezetőknek, hogy csírájában fojtsák el, ha bármi indulat jelét látják, mert utána már nem tudják őket megállítani, összeverekszenek az ellenféllel.”

Efféle veszély azonban sohasem fenyegetett, sőt. Amint fentebb utaltunk rá, ezek a srácok önkéntelenül is a coubertini eszme szellemében sportolnak, nekik a részvétel a fontos. Ezt Gyöngyi néni is megerősíti: „*A játékkal törődnek, az eredménnyel nem foglalkoznak. Ha öttel vezet az ellenfél, akkor is ugyanúgy hajtanak. A meccsek végét nem bírják, akkor már lankad a figyelem. Meg a szurkolókat, illetve a zajt viselik nehezen, egyszer a kereplőtől például majdnem megőrültek, fogták a fejüket. De így is a bronzéremért küzdünk, és nem is rosszul. Persze, hibázunk, de ilyenkor nem szoktam letolni, aki rontott, úgyis porig van sújtva, miért üssek még egyet én is rajta?*”

Patrik, a kapus említette, hogy ha – szavaival élve – „colosok az ellenfelek”, szinte az életükért küzdenek, fordított helyzetben viszont, mint Gálik Gyöngyi meséli, nem élnek vissza a fizikai fölényükkel. Gyakorlatias, egyben megindító okokból sem: „*Szinte mindegyiküknek van kisebb testvére, nem is egy, megszokták, hogy ők vigyáznak rájuk. Ezért amikor a Tamási ellen játszottunk, és csupa kicsi volt az ellenfélnél, hozzájuk sem nyúltak, csak lábbal kísérték őket, ha valamelyikük elesett, még segítettek is neki. Pisti még szándékosan gyengén is lőtt a kapusuknak, csak helyezte a labdát, nehogy fájjon.*”

Ezt már ebéd közben tudjuk meg. Az iskola különtermében ülünk, két tinédzser szolgál fel, láthatóan nem először. Gáll Bettina meg is erősíti feltevéssünket: „*Nálunk tanulnak a fiúk, de nemcsak konyhai kisegítőket, hanem asztalost, kőművest, festőt, takarítót is képezünk, és ha például ki kell festeni egy tantermet, a tanulók a szakoktató vezetésével elvégzik ezt a munkát.*”

Nem tudom, ez hogy megy, de hogy az ebédnél a szerviz gördülékeny, udvarias, mégis szinte észrevétlenül visszafogott, az biztos. Otthon, étteremben eszembe nem jutna desszertet kérni, de itt örömmel elfogadom, ez a gesztus mellett még néhány közös percet jelent. Aztán búcsúzkodunk, egy ismeretlen, nyilvánvalóan súlyos fogyatékkal élő kislány odaszalad hozzám, és megölel. Interjúalanyoktól, beszélgető partnerektől elvétele köszönök el puszival, de most fel sem vetődik, hogy ne így tennénk, ez más helyzet, más állapot. Ők talán remélik, én tudom, hogy közös történetünk itt nem ér, nem érhet véget. Találkozásunk óta, ha csak saját, a Fradi U13-as csapatában kézilabdázó lányaimra nézek, máris óhatatlanul eszembe jutnak azok a bajai benyomások, arcok, tekintetek. Mindkét félre igaz, végletesen ellentétes előjellel: el sem tudják képzelni, micsoda életek, életminőségek léteznek.

A szokásosnál jóval tovább vajúdom a riport megírásával, és amikor azt hiszem, a végére értem, Kerezsiné Gálik Gyöngyitől levél jön. Ezt írja: „...olyasmi történt, amit még nem tapasztaltam, mióta itt dolgozom. Zoli nem bírta viselkedni a csarnokban, alig tudtuk féken tartani, tombolt, verekedett. A többiek, miután felöltöztek (ezalatt megbeszélték a történeteket) azt javasolták, hogy küldjem el, mert miatta nem tudnak figyelni, és nekik azt mondták a »bácsik« (mármint mi – a szerk), hogy akkor fognak fejlődni és ügyesedni, ha rám figyelnek. Megbeszéltük a történeteket (a kezdőkörben, ahogy szoktuk), és olyan rendben ment minden, hogy érdemes lett volna videózni.” Gyöngyi elmeséli még, hogy a srácok mindannyian választottak már maguknak kedvenc játékost a tévéből, beírják az üzenő füzetükbe, hogy mikor és melyik csatornán lesz a hétvégén meccs.

Most azzal kellene befejeznem, és ez adná meg az írás ívét, paraboláját, hogy néhány év múlva majd az akkori fiatalok nézik talán e bajai srácok valamelyikét a tévében, és méritenek erőt, hitet a látványból – de ezzel senkit sem áltatnék. Ehhez csoda kellene. Hisz, mint fentebb állítottuk, a sport legfeljebb egyenlő feltételeket teremthet, de a sors ezektől a gyerekektől gyakorlatilag születésük pillanatában elvette a közel egyenlő esélyt is. Gyöngyinek, Bettinának, a kézilabda-szövetségből – már harmadik éve tagja az MKSZ „Kézilabda az iskolában” programjának” az intézmény – e bajai mikrovilágba belecsöppent és menthetetlenül rabjává váló Juhász Istvánnak, Penszki Gergelynek és számos, ezúttal meg nem nevezett embertársunknak köszönhető, hogy a földkerekségen létezik legalább 800 négyzetméter, ahol nem teljes és menthetetlen az esélytelenség. Ahol megkísérik a csodát.

forrás: <http://www.nemzetisport.hu/kezilabda/a-csoda-megkisertese-egy-kezilabda-palyanyi-vilag-bajan-2559555>

A konduktor is pedagógus

A pedagógus szó olyan valakit jelöl, aki bizonyos ismereteket ad át másoknak.

Egyrészt nem mindenki pedagógus, aki gyerekekkel foglalkozik (például a gyermek-könyvtáros vagy a gyermek-orvos sem az); másrészt az is pedagógus, aki felnőtteknek ad át bizonyos ismereteket (én is tanítottam aktív koromban dolgozók gimnáziumában, de az is pedagógus, aki analfabéta felnőtteket tanít írni-olvasni). A konduktorok velük született vagy későbbi betegségük következtében mozgássérült embereket tanítanak bizonyos alapvető mozgásokra: járásra, öltözködésre, étkezésre, stb. Így tehát ők is pedagógusok, attól függetlenül, hogy tanítványaik gyerekek vagy felnőttek. Nagyon szomorúnak tartom, hogy államilag kinevezett vezető lehet Magyarországon valaki, aki ezt a fogalmat (pedagógus) nem ismeri a megfelelő mélységben.

forrás: <http://nepszava.hu/cikk/1124664-a-konduktor-is-pedagogus>

A Down szindrómára hívták fel a figyelmet Nyíregyházán

A Down Egyesület már, több mint 17 éve működik Nyíregyházán és Budapesten és immáron 9. éve csatlakozik a Nemzetközi Down Világnaphoz, mely során felhívják a figyelmet a különbségek elmosódására.

Az esemény sorozaton [Seszták Oszkár](#), az Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Közgyűlés elnöke nyitotta meg

Nyíregyházán korai fejlesztő központjuk, a Csodavár Korai Fejlesztő Centrum és Játszóház, a megyében hiánypótló jelleggel tevékenykedik. Most csatlakozva a Világnapi rendezvénysorozathoz Nyíregyházán, 2017-ben, március 20-március 24. között Kromoszóma Napokat/ Down Világhetet tartanak a Csodavár Korai Fejlesztő Centrumban. Érzékenyítő foglalkozásokon vehetnek részt, a Vakok és Gyengénlátók Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Szervezetének és a MEREK- Mozgássérült Emberek Rehabilitációs Központjának közreműködésének köszönhetően, és testközelből ismerkedhetnek meg a Down-szindrómával.

A Down szindrómára hívták fel a figyelmet Nyíregyházán

Az eseménysorozaton Seszták Oszkár, az [Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Közgyűlés](#) elnöke nyitotta meg, vendégünk volt Hanusi Péter, Mátészalka város polgármestere is. A Világnapról és programjainkról Kisari Károly elnök, a Csodavár munkájának fontosságáról pedig Pázmány Viktória, intézményvezető beszélt. A Világnap kapcsán újabb együttműködés aláírására is sort kerítettek: a mátészalkai ESZAT Kft. 1.500.000 Ft-ot adományoz olyan tanácsadópontok létrehozására, melyek Mátészalka város és térségében élő 0-5 éves korú gyerekeket szolgálja majd ellátni.

forrás: <http://www.nyiron.hu/nyiregyhaza-hirek/a-down-szindromara-hivtak-fel-a-figyelmet-nyiregyhazan>

Bölcsődék, óvodák korszerűsítésére pályázik Békéscsaba

A Terület és Településfejlesztési Operatív Program Családbarát, munkába állást segítő intézmények, közszolgáltatások fejlesztése elnevezésű projektje keretében 395 millió forintos, százszázalékos intenzitású támogatásra pályázik Békéscsaba önkormányzata. A forrásból a Wlassics sétányon található és a Pataky László utcai bölcsőde, valamint a Kertvárosi óvoda és a Zöldovi épületét szeretnék korszerűsíteni.

3-as Számú Bölcsőde, Wlassics sétány

A Wlassics sétányi bölcsőde tekintetében a projekt teljes költsége 120 millió forint. A tervek szerint itt elvégeznék a meglévő bölcsőde épületének belső átalakítását és minimális felújítását.

Két új bölcsődei csoportnak és tornaszobának alakítanának ki helyet, áthelyeznék a játszósobát, valamint sósobát és mozgássérült mosdót is létesítenének. Az átalakítás magában foglalja a nyílászárók, a hidegburkolat valamint a parketta szükség szerinti cseréjét, felújítását, a talajvíz elleni szigetelés ellenőrzését, javítását. A beruházás tartalmazza az épületgépészeti rendszer, valamint az elektromos rendszer felülvizsgálatát, szükség szerinti korszerűsítését. A költségkeret és a fogyasztás figyelembevételével mindemellett napelemek elhelyezését tervezik, és a járda javítását is szeretnék elvégezni.

MIVA Bölcsi, Pataky László utca

A MIVA Bölcsi átalakítására, felújítására és bővítésére a TOP-keretből 60 millió forintot szánna az önkormányzat. A beruházás keretében itt egy csoportszoba kialakítását tervezik a hozzátartozó kiszolgálóhelyiségekkel, és projektarányos akadálymentesítést szeretnének. Az épületben szükség szerint elvégeznék a hidegburkolat cseréjét, egyes belső nyílászárók cseréjét, valamint a parketta felújítását. Mozgássérült vécé kialakítását is tervezik. Szükség van a homlokzat utólagos hőszigetelésére, a homlokzati nyílászárók cseréjére, emellett felülvizsgálják az épületgépészeti rendszert, valamint az elektromos rendszert, és ha kell, korszerűsítik. Napelemek elhelyezését is tervezik.

”

Zöldövi”, Lencsési út 15.

A “Zöldövi” épületét 110 millió forintos beruházással szeretnék korszerűbbé tenni. Itt egy fejlesztőszoba, tornaterem és szertár kialakítását tervezik. Az épületben szükség van a meglévő mosdók komplett felújítására, helyenként a hidegburkolat cseréjére, valamint egyes belső nyílászárók cseréjére. Igény szerint el kell végezni a parketta felületének felújítását, csiszolását, lakkozását. Az épületben

mozgássérült vécé kialakítását tervezik, és akadálymentesítést több területen. El kívánják végezni a meglévő épület talajvízelleni szigetelésének felülvizsgálatát, javítását, a homlokzat utólagos hőszigetelését, a homlokzati nyílászáró cseréjét. Amennyiben szükséges, a földem utólagos hőszigetelése is megtörténik. A beruházás tartalmazza az épületgépészeti rendszer, valamint az elektromos rendszer felülvizsgálatát, szükség szerinti korszerűsítését, és napelemek elhelyezését is.

Kertvárosi Óvoda, Szegfű utca 11.

A Szegfű utcai, Kertvárosi Óvodában a meglévő óvodaépület belső átalakítását és szükség szerinti felújítását tervezik. A 105 millió forintos átalakítást követően egy fejlesztőszobával, egy tornateremmel és szertárral lenne gazdagabb az intézmény. Szükség van a hidegburkolat helyenkénti cseréjére, egyes belső nyílászárók cseréjére, a parketta felületének felújítására, javítására. Az épületben mozgássérült vécé kialakítását tervezik, és akadálymentesítést több területen. A tervek között szerepel továbbá a talajvízelleni szigetelés felülvizsgálata, szükség szerint javítása, a homlokzat utólagos hőszigetelése, a homlokzati nyílászáró cseréje és a földem utólagos hőszigetelése is, amennyiben az szükséges. Itt is felülvizsgálják az épületgépészeti rendszert és az elektromos hálózatot, valamint elvégzik ezek szükség szerinti felújítását, korszerűsítését, és lehetőség szerint napelemeket is elhelyeznek.

forrás: <http://www.behir.hu/bolcsodek-ovodak-korszerusitesere-palyazik-bekescsaba>

Tudat-módosítás

Láttam osztálynyi lókotót, akikkel esélytelen volt az énekóra, de amikor valaki rájött, hogy zongorán kísérje őket, bármit elénekelhetnek, megtörtént a zenével a tudatállapot-változás: jó kedvük lett.

Barak Beáta írása.

A boldogság világnapját is énekkel-zenével köszöntötték sok helyen, ez a legkézenfekvőbb; daloljon önfeledten a tanuló, ráér még megtudni, hogy „csak egy szó és semmi más a boldogság” – éneklj egy szintén zenész. Egyébként csehül állok a villámcsődületekkel, szóljanak azok bármiről, bárkiről is. Kétségtelenül felkeltik a figyelmet, de hogy a hétköznapi embert elgondolkodtassák, arra még nem találtam se tudományos bizonyítékot, se öngazolást. Mert valójában mi is gondolkodtat el bennünket?

Egy utcára tolt kerekesszékes? Talán egy olyan probléma, csakis a sajátunk, amire nem találunk megoldást. Rágódunk, agyalunk, és nem látjuk be, hogy alkalmatlanok vagyunk a válaszadásra: pedig nem kéne gondolkodni, csak dönteni. Ez egyébként létező stratégia, kung-fus körökben is látni, ahogy arra kéri a tréner a versenyzőt, seperjen ki minden gondolatot a fejéből, csak a tükörképére számíton, csakis ő teheti jobba az életét.

forrás: <http://www.haon.hu/tudat-modositas/3425483>

Egy felvidéki lány a kerekesszékes szépségkirálynő-választás döntőjében

A Kerekesszékesekért Alapítvány és a kerekesszékeket gyártó Spinner Kft. szervezi a Miss Spinner 2017 – kerekesszékes szépségkirálynő-választást, melynek döntőjébe idén egy felvidéki lány, a kőhídyarmati Kara Mária Rius is bekerült.

(Fotó: Miss Spinner 2017)

A kezdeményezés 2012-ben indult útjára, és a szervezők szerint egy olyan küldetés, melynek legfőbb üzenete az volt, hogy megmutassa: a kerekesszékes hölgyek számára is ugyanolyan fontos a szépség és a nőiesség, mint ép társaiknak. Az értékteremtő kezdeményezés hosszú utat járt be és sok emberhez eljutott a felhívás. Rius egy születési rendellenesség miatt került kerekesszékebe.

Miért döntöttél úgy, hogy indulsz a Miss Spinner 2017 szépségversenyen?

Évek óta az az életcélom, hogy megmutassam a környezetemben élő embereknek és mindenkinek, hogy a kerekesszékesek is ugyanúgy teljes értékű emberek, mint bárki más. S úgy gondoltam, ez a verseny egy újabb mérföldköve lehet ennek, újabb előrelépés célom elérésében.

Úgy tudom, első perctől fogva kaptál segítséget, hiszen a Felvidék Szépe koordinátora, Barthalos Andrea felajánlotta neked a segítségét?

Andreával folytatott beszélgetésünk tényleg segített, mivel ő is adott nekem egy kis önbizalmat, ellátott tanácsokkal, s tény, hogy valóban nem volt mit veszítenem azzal, hogy jelentkeztem a Miss Spinner 2017-re. Gondoltam, egyszer élünk, próba szerencse. Kedvenc mottóm, életfilozófiám a Carpe diem, azaz élj a mának!

Gondoltad volna, hogy Felvidékről egyedüli leszel a megmérettetésen?

Arra számítottam, hogy biztosan több felvidéki jelentkező is lesz, így a válogatón meglepődve szembesültem azzal a ténnyel, hogy én vagyok az egyetlen, aki Szlovákiából, a Felvidékről érkezett.

Egy nagyon jó felvidéki csapat alakult ki körülötted, amely segített eljutni az előválogatóra, Budapestre. Gondolom, kevés olyan résztvevője van ennek a szépségversenynek, akinek sajtósai, műsorvezető-énekes sofőrje van?

Valóban így van, nem sokan mondhatják el, hogy egy ilyen fantasztikus csapat áll mögöttük. Nagyon hálás vagyok nekik és ezúton is szeretném megköszönni, hogy mellettem állnak és segítenek mindenben.

(Fotó: Kara Mária Rius albuma)

Talán te vagy az egyetlen szereplője ennek a versenynek, aki sérült gyerekekkel foglalkozol Párkányban. Mesélnél a munkádról?

Ez nem munka számomra, sokkal inkább egyfajta szabadidős tevékenység, kikapcsolódás, de főként az életem része – már körülbelül 6-7 éve. Azt csinálhatom, amit imádok és amit mindig is szerettem volna. Hozzám hasonló sorstársakkal foglalkozni, embereknek segíteni és – ami szintén nagyon fontos – szeretetet adni s kapni egyaránt, mert a „sérült” emberekben úgy gondolom, több a szeretet, mint jónéhány „egészséges” embertársunkban.

Milyen volt az előválogató, milyenek ismerted meg a válogatást végző bizottságot és a szervezőket?

A döntőt megelőzően egy táborban folyik majd a felkészülés. Az előválogató számomra fantasztikus, egyértelműen pozitív élmény és örök emlék marad, ebben biztos vagyok. Különleges helyszín volt a „Nem adom fel” kávézó, ahol fantasztikus légkör és nagyon segítőkész emberek fogadtak. A válogatást végző bizottság és a szervezők is nagyon kedvesek voltak hozzám. Csak jót tudok mondani róluk, nagyon örülök, hogy megismerhettem őket és pozitív élményként, örök emlékként marad meg bennem a velük való találkozás is.

Most már biztos, hogy résztvevője vagy a döntős csapatnak és egy fotózás, valamint egy felkészítő tábor vár rád Tatán. Mit vársz ettől a versenytől?

Nagy meglepetésemre én lehetek az egyik szerencsés, akinek sikerült bekerülnie a nyolc döntős lány közé, aminek nagyon örülök és hihetetlenül boldog vagyok, hogy megkaptam az élettől ezt a lehetőséget. A versenytől mindenképpen rengeteg tapasztalatot, pozitív, de főként sok-sok életre szóló élményt várok és természetesen az sincs kizárva, hogy új barátságok is szövődnek majd.

Ahhoz, hogy egy kerekesszékes hölgy találjon magában annyi önbizalmat és bátorságot, hogy elinduljon egy ilyen versenyen, először meg kell békülnie a saját sorsával s tudatosítania, hogy ettől még ugyanolyan fontos része a társadalomnak. Egyetértesz ezzel?

Igen, én is így gondolom. Ahhoz, hogy valaki összeszedje a bátorságát és induljon egy ilyen versenyen, mindenképpen fontos az önbizalom, hogy tudomásul vegye, éppen olyan fontos tagja ennek a társadalomnak, mint a többi embertársunk. Éppen olyan szép, mint bárki más és semmivel sem kevesebb, sőt inkább különlegesebb, de ehhez mindenképp meg kell tanulni mindig a pozitív oldaláról megközelíteni a dolgokat, még a nehéz pillanatokban is. Bár, ha egy másik szemszögből vizsgáljuk meg a kérdést, azt is mondhatnám, nem szabad megbékélni a sorsunkkal, mert akkor kevesebb az inspiráció, amely előre visz az életben és a mindennapokban.

Szép, csinos és intelligens lány vagy, aki szereti a zenét. Úgy tudom, van egy kedvenc énekesed, akivel személyesen is találkozottál...

Igen, imádom a zenét, nagyon fontos helye van az életemben. A kedvenc énekesem Peter Šrámek, akivel nagy öröömre már volt szerencsém néhány koncert alkalmával találkozni, ez mindig hatalmas élmény számomra. Peti egy csupaszív, őszinte és tiszta lelkű embernek ismertem meg, de legfőképp egy fantasztikus énekesnek, aki mindig szívből, átéléssel énekel, s ebből is látszik, hogy imádja a foglalkozását.

(Fotó: Miss Spinner 2017)

Hogy állsz a fiúkkal? Nehéz olyan srácot találni, aki elfogadja, hogy te kerekesszékes vagy?

Valóban nem könnyű, de nem feltétlenül a kerekesszék miatt, mivel a mai világban szerintem egy „átlagembernek” sem egyszerű feladat megtalálni az igazit. Ám úgy gondolom, minél nehezebb, annál különlegesebb az a személy az életében, akit a párjául választ az ember.

Hogyan látod, itt, a Felvidéken, a kerekesszékhez kötött emberek mennyire tudnak érvényesülni az életben?

Az érvényesülés kérdése minden kerekesszékes, de akár egy egészséges ember életében is érzékeny téma, mivel úgy látom, a környékünkön nem igazán adottak, vagy inkább nem igazán vannak megteremtve ehhez a lehetőségek.

Minden nő álma a család. Hogyan látod, képes leszel családalapításra?

Úgy gondolom, ha valamit nagyon szeretne az ember, akkor mindenre van megoldás. Főleg ha megtalálja a megfelelő társat, akivel megoldásokat kereshet.

Ha te lennél az idei kerekesszékes szépségverseny győztese, mire hívnád fel a figyelmet?

Nem igazán szeretek túlságosan előre tervezni dolgokat, de ha esetleg megnyerném a versenyt, mindenképpen tovább követném az életcélokat, hogy megpróbáljam megváltoztatni a közvéleményt a kerekesszékes emberekről, de főleg az egyenlőségről. S persze minden erőmmel azon leszek, hogy méltóképpen képviseljem sorstársaimat.

forrás: <http://felvidek.ma/2017/03/egy-felvideki-lany-a-kerekesszekes-szepsegkiralyno-valasztas-dontojeben/>

Tarr Béla: Rúgjátok be az ajtót, ne kopogtassatok rajta!

Életműdíjat kapott Tarr Béla a Bécsben megrendezett Let's CEE Filmfesztiválon, melyen a legjobb játékfilmért járó elismerést Till Attila hozhatta haza a Tiszta szívvel című filmjéért.

Az öt napos fesztiválon - az osztrák fővárosban és más helyszíneken - 141 közép- és kelet-európai filmalkotást vetítettek.

A legjobb játékfilmnek járó Uránia Csillaga-díjat Till Attila Tiszta szívvel című alkotásának ítélte oda a szakmai zsűri. Az elismerést a film főszereplője, Fenyvesi Zoltán vette át az ünnepségen. A kerekesszékes bérgyilkos bandáról szóló film már a világ számos filmfesztiválján sikert aratott.

A fesztivált magyar film nyitotta meg, emellett több hazai alkotás és alkotó is elismerésben részesült.

A bécsi díjátadó gálán nagy hatású filmes munkássága elismeréseként Tarr Bélát életműdíjjal tüntette ki a Let's CEE Filmfesztivál. Szabó István után Tarr a második magyar filmrendező, aki elnyerte ezt a díjat.

Tarr Béla útravalóként a következő szavakkal buzdította a jelenlévő fiatal filmeseket: „Legyetek bátrak, ne kössetek kompromisszumot, rúgjátok be az ajtót, ne kopogtassatok rajta”.

forrás: <http://www.mixonline.hu/Cikk.aspx?id=136016>

Értékeltek tevékenységüket és báloltak az egészségkárosultak

Nagypakán évzáró közgyűlést tartott a GRACE Egészségkárosultak és Mozgássérültek Helyi Egyesülete.

A táncplaccon az Elek házaspár (A szerző felvételei)

A tanácskozáson, ill. az azt követő mulatságon jelen volt a felső-csallóköziek több hazai és magyarországi testvérszervezetének küldöttsége is – Győrből, Balatonalmádiból, Nagymegyerről, Dunaszerdahelyről, Galántáról, Nagyszarváról, Dióspatonyból és Somorjáról.

„Elmondhatjuk, hogy újabb sikeres év után vagyunk. Tavaly ugyanis összesen 35 helyi, járási, országos, sőt külföldi eseményen képviseltük egyesületünket résztvevőként, illetve

társszervezőként. A legjelentősebbek közül kiemelném az egészségkárosultak duchonkai konferenciáját, ahol az akadálymentesítésről és a szociális törvények gyakorlati alkalmazásának néhány kérdéséről cserélhettünk véleményt Nagy Zoltánnal, az országos szövetség elnökségi tagjával. Szabadkán az ottani rokkantak egyesületének meghívására bekapcsolódhattunk a vajdaságiak háromnapos programsorozatába. Győrben – a nagymegyeri egészségkárosultakkal és az ekecsi szociális otthon lakóival együtt – ott voltunk az ÉFOÉSZ Győr-Moson–Sopron Megyei Egyesületének sportnapján. Ott lehetünk az ÉFOÉSZ megalakulása 35. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen a Magyar Parlament épületében. De különböző rendezvényeken vettünk részt Győrben, Tatán, Ajkán, Pápán, a testvértelepülési Mélykúton, Balatonalmádiban, Kiskunlacházán és másutt. És idehaza is rendszeresen részt vállalunk a község társadalmi megmozdulásaiból, például felújítottuk a csukárpakai játszóteret, takarítottunk az iskola környékén, tavasszal és ősszel a köztereken, a karácsonyi vásárt az önkormányzat tagjaival karöltve rendeztük meg” – közölte a Paraméterrel Sárközy Tibor, a GRACE alapszervezeti elnöke.

Telt ház volt a nagypakai kultúrházban

Az évzáró közgyűlés bállal folytatódott, melynek keretében felléptek a dunaszerdahelyi kerekesszékes táncsoport tagjai, ill. szavalataikkal a helyi fiatalok. A talpalávalóról Valaskó Ferenc és Sipos Béla zenészek gondoskodtak.

forrás: <http://parameter.sk/ertekeltak-tevekenyseguket-es-baloztak-az-egeszsegkarosultak>

Szükséges a fogyatékosok normális kiszolgálása

Három hónapos türelmi időt kapnak a pénzüzetek az esélyegyenlőségi feltételek megteremtésére

Esélyegyenlőségi ajánlást adott ki a jegybank a pénzüzetek számára a speciális igényű ügyfelek megfelelő kiszolgálása érdekében. A bankoknak üzleti érdekükből is szükséges lenne felvenni a kapcsolatot ezekkel az ügyfelekkel, mintegy félmillió ember él Magyarországon valamilyen fogyatékkal – hangsúlyozta Binder István, a jegybank felügyeleti szóvivője.

– A törvényi előírásokon túlmutató intézkedéseket várnak el a bankoktól a fogyatékkal élők előnyben részesítése érdekében. Konkrétan miket?

– A Magyar Nemzeti Bank ajánlást bocsátott ki a pénzüzetek számára, s ebben a jogszabályi követelményeken túlmutató intézkedéseket várunk el a megfelelő tájékoztatás és az egyenlő esélyű hozzáférés, illetve a szolgáltatások elérésének biztosítása, indokolt esetben pedig a fogyatékkal élők előnyben részesítése érdekében. Példaként lehet említeni, hogy a bankoknál a legközelebbi bejáratnál legyen egy, a speciális helyzetű ügyfelek számára fenntartott parkoló, az intézményekbe engedjék be a vakvezető kutyával érkező ügyfelet, ha szükséges, biztosítsanak jelnyelvi tolmácsot.

– Készek erre a bankok például személyi oldalról?

– Természetesen az ügyintézők speciális oktatására, „érzékenyítésére” is szükség van. Csakúgy, mint az infokommunikációs akadálymentesítésre – kihangosítók, ügyfélfelvétel rendszerek, elérhető sorszámhúzó – is.

– Ez önálló jegybanki program?

– Az elmúlt időszakban a kormány egy országos fogyatékosági programot indított 2018-ig, s ezen belül kiemelt helyet kapnak a pénzügyi intézményekkel kapcsolatos intézkedések. Az ajánlás kidolgozásában együttműködtünk a fogyatékkal élők képviselőivel, és minden téren alapvető szempontnak tekintettük az egyenlő hozzáférés elvét.

– Mikorra várják el a bankoktól, hogy „lépjenek”?

– Az ajánlás teljesítését három hónapos türelmi időt követően várjuk, jövőre pedig visszamérésekkel ellenőrizzük az intézkedés eredményeit.

– A bankok nem alapítványok, mennyire lesz ez számukra „üzlet”?

– A bankoknak jól felfogott üzleti érdekből is szükséges lenne felvenniük a kapcsolatot a hasonló ügyfelekkel, ugyanis mintegy félmillió ember él ma Magyarországon valamilyen fogyatékkal.

forrás: http://magyarhirlap.hu/cikk/83741/Szukseges_a_fogyatekosok_normalis_kiszolgalasa

Az ET új stratégiája

Az Európa Tanács ma, egy kétnapos konferencia keretében, Nicosiában mutatta be az új 2017-2023 évekre, a fogyatékos emberekre vonatkozó stratégiáját. Az Európa Tanács célja, hogy támogassa tagállamait abban, hogy az emberi jogokat mindenki számára elérhetővé tegyék.

A stratégia arra az öt kiemelt jogi kategóriára összpontosít, amelyet az Emberi Jogok Európai Egyezménye, az Európa Tanács és az ENSZ határozott meg, úgymint egyenlőség és antidiszkrimináció, a tudatosság növelése, hozzáférés, törvény előtti egyenlőség és a kizsákmányolással, az erőszakkal, valamint kihasználással szembeni védelem.

Az Európa Tanács igazgatója Marja Ruotanen szerint „a céljuk nemcsak az, hogy standarokat állítsanak fel, hanem az is, hogy képessé tegyék a fogyatékos embereket arra, hogy leküzdjék az akadályokat és például jobb hozzáférést biztosítsanak számukra a tanuláshoz, a munkához, a képességeik és tehetségük használatához, a sportban való versenyzéshez és ahhoz, hogy változást hozzanak mindenki életében.

Az Európa Tanács emberi jogokért felelős biztosa beszédében emlékeztetett, hogy az egyenlőséget elő kell mozdítani, főleg az oktatáson keresztül, amelynek keretében a sérült gyermekeket bevonják az oktatási rendszerbe. A fogyatékos személyek jogképességére utalva Nils Muižnieks úgy foglalt állást, hogy a fogyatékos emberek helyetti döntést fel kell váltania a fogyatékos emberek döntéseikhez nyújtott támogatásnak. A biztos kiemelte azt is, hogy az erőforrásokat az intézményektől az egyéni támogató szolgáltatásokhoz kell átcsoportosítani és a fogyatékos emberek kívánságait és választásait kell a szolgáltatók által nyújtott ellátás középpontjába helyezni.

A célunk, hogy megerősítsük és támogassuk a fogyatékkal élőket, amely által egyéni autonómiájuk megmaradhat és a társadalom egyenjogú tagjaivá válhatnak. Ezzel egyidejűleg fejlesztenünk kell a hozzáállást és azokat az értékeket, amelyek biztosítják, hogy a fogyatékoságot, mint az emberi különbözőség részét elfogadják, tiszteletben tartják és elismerik - mondta Zeta Emilianidou ciprusi munkaügyi, jóléti és szociális ellátásügyi miniszter.

80 millió fogyatékkal élő ember van Európában, és sokan közülük a diszkrimináció és a kihasználás áldozataivá válnak. Erre válaszul indította el az Európa Tanács az új stratégiáját, amelynek keretében mindenkit ösztönöz arra, hogy együtt tegyen annak érdekében, hogy a következő években a sérült emberek életminőségét javítsák.

A konferencián megjelentek az Európa Tanács 47 tagállamának képviselői, nemzetközi szervezetek képviselői, helyi és regionális hatóságok képviselői, szakmai és civil szervezetek, a média valamint akadémikusok, parlamenti képviselők, fogyatékkal élő személyek, szakmai szervek és szolgáltatást nyújtó szervezetek.

A konferenciára az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának elnöki tisztségét betöltő Cipruson, a ciprusi Munkaügyi, Jóléti és Szociális Ellátásügyi Minisztérium szervezésében került sor.

forrás: <http://jogaszvilag.hu/rovatok/napi/az-et-uj-strategiaja>

D. Tóth Kriszta új interjúsorozatban mutat be falakat ledöntő nőket

A WMN című oldal alapító-főszerkesztője *Az én életem, az én döntésem* című online videósorozatában 12-14 perces részekben beszélget egy-egy vendéggel, az első adásban Palya Beával.

A tervek szerint havonta jelentkező műsorban D. Tóth Kriszta ezúttal nem ül autóba, hanem "egymás szemébe néznek és beszélgetnek" vendégeivel, akik között ott lesz még az idén Szabó T. Anna költő, Dani Gyöngyi kerekesszékes vívó, Barabás Éva műsorvezető, Kemény Zsófi slammer, a WMN szerkesztőségében is dolgozó kollégái közül pedig Szentesi Éva kétszeres ráktúlélő és divatikon, valamint Pásztory Dóra paralimpiai bajnok úszó is vendég lesz.

videó: <https://youtu.be/-wCdbL0hz90>

"Mindannyiunk életében ismerősek az olyan kezdetű mondatok, hogy "ez nem neked való, mert..."; "ehhez te kevés vagy..."; "ez nem lányoknak való..." stb. Sőt, sokszor saját magunkban sem hiszünk eléggé, mert ezeket a mérgező mondatokat halljuk kislány korunktól fogva. Van, akiben nagyon komoly önbecsülési, önértékelési gátak alakulnak ki a hatásukra. És vannak azok a nők, akik valahogy feldolgozzák ezeket a mondatokat és átmennek a falon. Velük beszélgetek" - [mesélte a koncepcióról a Kreatívnek](#) D. Tóth Kriszta.

forrás:

http://comment.blog.hu/2017/03/27/d_toth_kriszta_uj_interjuszorozatban_mutat_be_falakat_ledonto_noket

VIDEÓ HÍREK, TUDÓSÍTÁSOK

www.meosz.hu

Videóink rovatában